

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमद्वेङ्कटशेषार्यानुगृहीता
॥ श्रीपद्मनाभकटाक्षनक्षत्रमाला ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

The printed source of this stotra (Mañju Rāmāyaṇa, Nadādūr Trust, pp. 64–69) contains numerous typographical errors. A best attempt has been made to correct them.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीपद्मनाभकटाक्षनक्षत्रमाला ॥

वन्दे वेङ्कटशेषार्यं वत्सवंशशिरोमणिम् ।
वात्स्यश्रीवरदाचार्यतनयं करुणानिधिम् ॥

कामं काङ्क्षितसिद्ध्यै
प्रथमगुरुं नौमि पद्मनाभमहम् ।
प्राचार्यमण्णयार्यं
स्वाचार्यं सुन्दरार्यगुरुवर्यम् ॥ 1 ॥

भार्गवीप्रभया भ्राजद्वक्षोभागेन भास्वरम् ।
भजतामभयोद्युक्तं पद्मनाभमहं भजे ॥ 2 ॥

श्रीपद्मनाभ ! महिते तव सन्निधाने
का शक्तिरस्ति मम वर्णमपीह वक्तुम् ।
स्तोतुं पुनः किमु दयाजलधे ! तवैव
काऽपि प्रसक्तिरिह मां मुखरीकरोति ॥ 3 ॥

पुत्रस्त्रुषाशयनवाहननेत्रयुग्म -
पौत्रादिमेषु तव सत्स्वपि तादृशेषु ।
को वा न ते सविधमेत्य गुणानवोचत्
नाप्लावितस्तव दयाशिशिरैरपाङ्गैः ॥ 4 ॥

श्रीपद्मनाभ ! ललितं तव दिव्यमूर्ति -
रूपानुरूपमहमाभरणं प्रदित्सुः ।

आत्मन्यशक्तिमथ वीक्ष्य करोमि वाचा
नक्षत्रगुम्भनलसन्नवरत्नमालाम् ॥ 5 ॥

आपुर्मदीयलवतः कुलशेखराद्याः
श्रीपुष्टिमश्वयुगनर्घगजादिहृद्याम्।
या पुण्यराशिविभवेषु विहारशीला
सा पद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 6 ॥

त्वामेकदैवतधिया शरणं प्रपन्नं
क्षामेतरात्मकरुणाभरणीयमेनम्।
श्रीपद्ममञ्जुलमुखेन्दुविहारहेला
श्रीपद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 7 ॥

श्रीपद्मसम्भवमुखैरनघैर्मखांशैः
या कृत्तिका पटधरेण समं मखांशैः।
आपद्यते शरणमाश्रितपक्षपाला
श्रीपद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 8 ॥

आरोहिणीं दिशति सम्पदमृद्धिमूलां
या रोहिणीशसुधयेव सदार्द्रशीला।
तापत्रयप्रशमनोपहितात्मलीला
सा पद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 9 ॥

किं पद्मजान्मृगशिरः करतोऽन्यतो वा
सम्पन्नमस्तु कृपणान् कृपणा भजन्ते।
आपं चतुर्विधपुमर्थमहाफलाय
श्रीपद्मनाभ ! तव दिव्यकटाक्षमालाम् ॥ 10 ॥

आर्द्रापराधमपि मामनुकम्पनीयं
 सार्द्रावलोकनसुधारसवर्षणीयम्।
 हे पङ्कजाक्ष ! करुणानृतिचन्द्रशाला
 श्रीपद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 11 ॥

प्राग्जन्मपुण्यविरहाद्वसुहीनमेनं
 वाग्जन्यसंस्तवगुणैरुदयद्विकासम्।
 पापं पुनर्वसुयुतं विदधात्वसौ मां
 श्रीपद्मनाभ ! तव दिव्यकटाक्षमाला ॥ 12 ॥

पुष्यत्रभापरिचितां पुनरुक्तशीतां
 हृष्यत्रपन्नकुलरक्षणबद्धदीक्षाम्।
 स्वापं विनैव सुखदानमहे विलोलां
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 13 ॥

स्वामिन् ! सदा करुणया हितया विभास्वद् -
 आश्लेषया जनितसर्वजनप्रसादाम्।
 श्रीमन्ननन्तपुरदिव्यविमानधामन् !
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 14 ॥

पद्मोद्भवश्च स भवो मघवा च शास्ता
 सद्योपरि स्थितिजुषस्तव संस्तवाशाः।
 आपन्निवारणचणामिति यां स्तुवन्ति
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 15 ॥

फल्गु त्वदीयपदपद्मरतिं विहाय
 फल्गुन्यहं व्यधितधीर्विषये हि पूर्वम्।
 आपं श्रमं शमयितुं तमनन्तशायिन् !
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 16 ॥

सर्वोत्तरा तव दया यदि फल्गुनीयं
 गर्वोत्तराऽपि सुखिता मम धीःशुभा स्यात्।
 धीपञ्जरे मम सदैव यथा भवान् स्यात्
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 17 ॥

न्यस्ते भरे त्वयि मया सहसैव सर्वं
 हस्ते भवेदिति फलं दृढनिश्चयोऽहम्।
 प्रापं तवैव चरणौ शरणं शरण्यौ
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 18 ॥

अत्राखिलेश ! भुवने परिचिन्त्यमाने
 चित्रा विभाति तव विश्वजनीनरीतिः।
 आपद्मजातमखिलस्य गुहाशयात्मन् !
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 19 ॥

स्वातीप्सिता न कुरुते त्वयि काऽपि भक्तिः
 नातीवचित्रमिदमप्यहितेऽत्युदारे।
 सापत्रपं विबुधपादपमादधानां
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 20 ॥

कान्तं तवाङ्घ्रियुगलं निगलं हृदो मे
 श्रान्तस्य संसृतिपथे शरणं गतस्य।
 श्रीमन् ! विशाखमुखलेखकुलैकदेव !
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 21 ॥

सर्वापराधमपि तावकसञ्चितं ते
 शर्वादयोऽपि निगदन्ति तवैव भोग्यम्।
 आपन्न इत्यविगण्य ममापराधान्
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 22 ॥

ज्येष्ठा भवन्ति गुणशीलमुखैश्च बोधे
 श्रेष्ठाः परे कति कतीह न वा तवेष्ठाः।
 रूपं स्वमप्यविदुषि स्वयमेव बाले
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 23 ॥

शीलं न वीक्ष्य दयते हि भवान् प्रपन्ने
 मूल ! त्वमेव शरणं मम हे भवेति।
 द्वैपं वचोऽपि हृदये सदयेऽह्यभूयत्
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 24 ॥

आषाढभूतिरिव पूर्वमहं महत्सु
 वेषान्तरेण रचितुं कपटं पटीयान्।
 हे पङ्कजाक्ष ! तव दास्यसुखी कथं स्यां
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 25 ॥

आषाढमुत्तरमुडुं मम जन्मतारं
 शेषा वदन्ति परमेव तव प्रसक्तेः।
 आपादने न वितथं विदधान एतत्
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 26 ॥

जातायतादमलमाश्रवणात् सुजातात्
 भीताभयप्रदरुचेर्नयनाम्बुजातात्।
 आपन्नरक्षणविधावतिमात्रलोला
 श्रीपद्मनाभ ! तव पातु कटाक्षमाला ॥ 27 ॥

त्वत्कीर्तनं तव कथाश्रवणं तवार्चा
 सत्कीर्तिहेतुमपि सङ्गतिकारणानि।
 के पङ्कमोचनचणं न विदन्ति धीराः
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 28 ॥

युक्तात्मनोऽपि भवति त्वमबाधनिष्ठान्
 भक्तान् स्वयैव दययाऽभयया तनोषि।
 कापथ्यशीलरुचिरस्मि कथं कृती स्याम्
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 29 ॥

सन्तापकारिणि भृशम्भवसञ्ज्वरे मे
 चिन्ताकुलैः शतभिषक्प्रवरैश्चिकित्सा।
 आपद्यते किमु भवन्तमृतेऽमृतेश !
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 30 ॥

पूर्वं यथाकथमपि स्थितिभागिनोऽपि
 चार्वञ्चिताक्षियुगभाद्रपदा हि ते स्युः।
 ये पत्रिलास्तव कदाचिदपाङ्गवर्षैः
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 31 ॥

आर्द्रापराधशतमूलमहो नरास्त्वद् -
 आद्यं तरङ्गिततरङ्गमपाङ्गसङ्गम्।
 प्रापय्य देहमथ भाद्रपदोत्तरास्ते
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 32 ॥

घोरेऽवतीह खलु को भवदाववह्नौ
 दूरे त्वदेकशरणं च नितान्ततान्तम्।
 श्रीप ! क्षमो जनमिमं त्वदृते दयालो
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 33 ॥

आशास्तथैव बहुशोऽनुभवन्ति सर्वाः
 आशास्तथाभिजितवैरिगणा भजन्ति।
 ये पद्मशोभि तव पादयुगं नतास्ते
 श्रीपद्मनाभ ! तव देहि कटाक्षमालाम् ॥ 34 ॥

पद्यावलीयमखिलेश ! तव प्रसक्त्यै
हृद्या भवत्विति समर्पयते विनम्रः।
श्रीपद्मसन्मकरलालितपादपद्म !
श्रीपद्मनाभ ! तव वेङ्कटशेषदासः ॥ 35 ॥

॥ श्री पद्मनाभकटाक्षनक्षत्रमाला समाप्ता ॥